

Použité biblické verše

Rúť 1

1 Za vlády sudcov sa stalo, že v krajine nastal hlad. Vtedy istý muž z judského Betlehema spolu so svojou ženou a oboma synmi odišiel bývať ako cudzinec na Moábske polia. 2 Muž sa volal Elímelech, jeho žena sa menovala Noémi a jeho dvaja synovia Machlón a Kiljón; boli to Efratejčania z judského Betlehema. Prišli na Moábske polia a tam sa usadili. 3 Noémin muž Elímelech však zomrel a ona zostala s dvoma synmi, 4 ktorí sa oženili s Moábčankami. Jedna sa volala Orpa a druhá Rúť. Bývali tam asi desať rokov. 5 Potom obaja, Machlón i Kiljón, zomreli a ona zostala sama bez detí a bez muža. 6 Vtedy sa so svojimi nevestami rozhodla odísť z Moábskych polí, lebo tam sa dopyčula, že Hospodin navštívil svoj ľud a dal mu chlieb.

8 Noémi vtedy obidvom svojim nevestám povedala: Chod'te, vráťte sa každá do domu svojej matky. Nech je k vám Hospodin taký láskavý, ako ste vy boli k zosnulým i ku mne! 9 Nech každej z vás dopraje Hospodin nájsť si muža a spokojný život v jeho dome. Potom ich pobozkala. Ony sa hlasito rozplakali.

14 Potom sa znova hlasito rozplakali. Orpa pobozkala svokra a vrátila sa, ale Rúť zostala s ňou. 16 Rúť však povedala: Nenúť ma, aby som ťa opustila a odvrátila sa od teba. Kamkoľvek pôjdeš ty, ta pôjdem i ja, a kde budeš bývať ty, budem bývať i ja. Tvoj ľud bude mojím ľudom a tvoj Boh bude mojím Bohom.

Rúť 2

1 Noémi mala z mužovej strany príbuzného, majetného muža z Elímelechovho rodu; volal sa Bóaz. 2 Moábčanka Rúť povedala Noémi: Chcela by som ísť na pole zbierať klasy za niekým, kto mi to dovolí. Noémi jej odpovedala: Chod', dcéra moja! 5 Bóaz sa potom spýtal sluhu, čo dohliadal na žencov: Čia je tá mladá žena? 6 Sluha, ktorý dohliadal na žencov, povedal: Táto mladá žena je Moábčanka, čo sa vrátila s Noémi z Moábskych polí 9 Pozoruj, ktorú časť poľa zožínajú, a chod' za nimi. Prikázal som sluhom, aby sa ťa nedotkli! Keď budeš smädná, chod' k nádobám a napi sa vody, čo načerpali sluhovia. 10 Vtedy Rúť padla tvárou na zem, poklonila sa a povedala: Čím som si získala tvoju priazeň, že sa ma ujímaš, hoci som cudzinka? 14 Keď bol čas jedla, Bóaz jej povedal: Pod' sem a jedz, vezmi si chlieb a po kúskoch si ho namáčaj vo vínnom octe. Keď si prisadla k žencom, ponúkol jej upražené zrno. Ona sa najedla dosýta a ešte jej aj zvýšilo

18 Vzala to, odniesla do mesta a ukázala svokre, čo nazbierala. Potom jej dala aj zvyšok svojho jedla, z ktorého sa sama nasýtla. 19 Vtedy sa svokra spýtala: Kde si dnes paberkovala a pracovala? Nech je požehnaný, kto sa ťa ujal! Rúť povedala svokre, u koho pracovala a dodala: Muž, u ktorého som dnes pracovala, sa volá Bóaz. 20 Vtedy Noémi povedala svojej neveste: Nech ho požehná Hospodin, ktorý neprestal prejavovať svoju priazeň ani živým, ani mŕtvym! Noémi potom dodala: Ten muž je náš blízky príbuzný a patrí k tým, čo sú povinní vykúpiť náš majetok.

Rúť 4

1 Bóaz vošiel do mestskej brány a tam si sadol. Práve vtedy šiel tadiaľ príbuzný, o ktorom sa Bóaz zmienil. Bóaz mu povedal: Pod' sem a posad' sa. Príbuzný prišiel a sadol si. 2 Bóaz si vybral desať mužov spomedzi starších mesta a povedal: Posad'te sa sem. Oni si sadli. 3 Potom Bóaz povedal príbuznému: Noémi, ktorá sa vrátila z Moábskych polí, chce predať diel poľa, ktorý patrila nášmu bratovi Elímelechovi. 4 Rozhodol som sa, že ti poviem, aby si to pole kúpil pred prísediacimi staršími môjho ľudu. Ak ho chceš kúpiť, kúp ho, no ak nie, oznám mi to. Viem totiž, že okrem teba niet nikoho, kto by mal právo kúpiť ho. Ja nasledujem po tebe. Príbuzný povedal: ja ho kúpim. 5 Bóaz však pokračoval: V ten deň, keď od Noémi kúpiš pole, dostaneš aj Moábčanku Rúť, ženu po zosnulom, a máš povinnosť zachovať meno zosnulého s jeho dedičstvom. 6 Príbuzný nato povedal: Nemôžem ho kúpiť pre seba, aby som nepoškodil vlastné dedičstvo. Právom príbuzenstva kúp ty, čo som mal kúpiť ja, lebo ja to nemôžem kúpiť.